

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

nu engang har. Det, der er tilbage indenfor dette område, er rene bagateller, og som sagt resterer de kun, fordi der har foreligget særlige omstændigheder.

Til det ærede medlem hr. Fuglsang vil jeg gerne sige, at spørgsmålet om den diskriminering, der foregår overfor dansk skibsfart, ikke alene fra USA, men også fra en hel række andre lande, naturligvis har vor levende interesse, og vi prøver på i den udstrækning, det er muligt, at lempe derpå. Det er muligt — og det må jeg iøvrigt indrømme også er min opfattelse —, at vi ikke er kommet så forfærdelig langt i denne henseende, og at der i øjeblikket overfor dansk skibsfart på ganske urimelig måde foregår en diskriminering, som i det lange løb næppe kan undgå at få indflydelse både med hensyn til vor beskæftigelse indenfor dette erhverv og med hensyn til vor indtjening. Men jeg kan love, at vi i den udstrækning, det er muligt og gør ligt, vil sætte ind imod denne diskriminering.

Hvad angår samhandelen med øst, har jeg tidligere, jeg tror også fra denne talerstol, sagt, at Danmark er interesseret i en sådan samhandel med øst i den udstrækning, det overhovedet er muligt at gennemføre den efter de aftaler, der iøvrigt måtte foreligge, og i den udstrækning, vi kan få kvalitetsmæssigt og prismæssigt egnede varer som modydelse eller betaling i valuta, som vi kan anvende her i landet.

Det burde være en selvfølge, at vi både af beskæftigelsesmæssige grunde, og iøvrigt fordi en sådan samhandel naturligvis må have interesse for Danmark, er levende interesseret i dette spørgsmål, og jeg kan kun håbe, at man på dette område når frem til en mere sund og naturlig udvikling end den, vi i øjeblikket er inde i. Det skal i hvert fald ikke støde på modstand fra det ministerium, jeg i øjeblikket leder.

Hvad angår det spørgsmål, det ærede medlem rejste vedrørende afskedigelserne i varedirektoratet, er jeg ganske enig i, at afskedigelser indenfor varedirektoratet og også andre steder indenfor administrationen, hvor der er tale om en vis indskrænkning, naturligvis for de pågældende er en meget alvorlig sag. Vi prøver for øjeblikket på at få så mange som muligt placeret indenfor anden statslig administration, men jeg må desværre sige, at de muligheder, der foreligger i så henseende, naturligvis ikke er

store. De områder indenfor statens administration, hvor man foretager en udvidelse, er få og små, men i den udstrækning, hvori det er muligt, vil vi gøre det. Og jeg vil gerne yderligere tilføje, at vi netop under hensyn til de vanskeligheder, de pågældende vil kunne blive bragt ud i, i øjeblikket fører forhandlinger med henblik på at skabe en afskedigelsesordning, som vil give de pågældende en vis økonomisk fordel, selvom netop varedirektoratets folk er løst ansat med en lidt højere løn, end man ellers får indenfor statsadministrationen, netop fordi afskedigelsesmulighed til stadighed foreligger. Uanset dette har jeg ment det rimeligt at tage dette spørgsmål op for under en eller anden form at finde en økonomisk erstatning, og jeg håber, det skal lykkes.

(Kort bemærkning).

Tholstrup: Jeg vil gerne sige til den højtærede handelsminister, at jeg sagde ikke, at valutareserverne burde have været brugt til yderligere import. Jeg sagde, at vi kunne have fået vigtigere, nyttigere varer hjem for nogle af pengene. Men jeg sagde også, at den samlede import ikke ville stige ved frigivelse, vi ville blot få de mere ønskelige varer hjem.

Krag: Ingen af regeringspartiernes ordførere har bestridt det afgørende i min tale, nemlig at industriproduktionen her i landet er faldet, at den økonomiske aktivitet er gået tilbage, og at dette er et resultat af regeringens kreditpolitik. Dette er det centrale, og det er også heri, vi skal finde årsagen til arbejdsløshedens stigning og til beskæftigelsens fald.

Stigningen i arbejdsløsheden søgte det ærede medlem hr. Weikop at bestride ved at fremhæve en enkelt ganske tilfældig uge i januar i år, hvor man i det barberede arbejdsløshedstal efter det ærede medlems oplæsning her når til en lavere procent end i 1950. En sådan enkelt uges resultat kan dog på ingen måde tilsidesætte de tal, jeg har nævnt, hvoraf man vil se, at for året 1952 i gennemsnit var arbejdsløsheden oppe på 81 000, hvilket er 18 000 mere end i 1951, 26 000 mere end i 1950 og 22 000 mere end i 1949; og så skal man endda hertil lægge de forøgede militærindkaldelser.

Man skal endvidere huske på, at det ikke blot er en stigning i arbejdsløsheden, der